

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ ХРАМІВ В СЕЙСМІЧНИХ РАЙОНАХ ПРИЧОРНОМОР'Я

Плахотний Г.Н., к.т.н., доцент; Варич Г.С., ст.викладач;
Давидюк Я., студент
(*кафедра архітектурних конструкцій*)

Стаціонарний сейсмосахист культових будівель, що будуються в умовах сейсмічності 7-9 балів обов'язковий для підземної та надземної частин будівель.

Православна церква має безцінним скарбом в області церковного мистецтва. Зовнішній вигляд храму і весь лад богослужбового життя має свій, сталий у часі канон.

Будівля храму припускає знаходження в ньому великої кількості прихожан, тому вона повинна мати підвищену жорсткість несучих конструкцій, особливо в районах з сейсмічністю в 7-9 балів.

Особливістю проектування культових храмів в районах Причорномор'я є наявність на території будівництва складних ґрунтових умов при сейсмічності 7 - 9 балів.

Будинки зводяться з полегшених конструкцій. Для більшої стійкості, центр ваги будівлі повинен бути пониженим.

При проектуванні підземної та наземної частини культових будівель передбачається:

- внутрішні стовпчасті фундаменти з'єднуються між собою і фундаментами зовнішніх стін додатковими монолітними залізобетонними стрічками;

- під цокольною частиною влаштовується об'язувальний монолітний залізобетонний пояс, армований просторовими каркасами;

- влаштування монолітних вертикальних залізобетонних сердечників, як у підземній так і в надземній частині будівель, жорстко пов'язаних з горизонтальними діафрагмами жорсткості (для підвищення просторової жорсткості та стійкості будівлі);

- діафрагми, зв'язку та ядра жорсткості, які сприймають горизонтальне сейсмічне навантаження виконуються суцільними за всією висотою і розташовуються в обох напрямках рівномірно і симетрично щодо центра ваги храму;

- зовнішні і внутрішні несучі цегляні стіни армуються поздовжніми сітками через 3 ряди по кутах будівлі, а також на сполученнях зовнішніх і внутрішніх несучих стін.